

LANGZAAM KOMT DE TIJD

Tekst

Harrie Geelen

Muziek

Joop Stokkermans

Uitgevoerd door

Rob de Nijs

Aflevering

43 Het IJspaleis

Langzaam komt de tijd dat je niet langer meer gelooft
Dat alle zorgen op een dag bekeken zijn
Er zoemt een heel kwaadaardig diepzwart beestje in je hoofd
Dat over jou de goden niet te spreken zijn ...

Langzaam komt de tijd dat je de lichtjes niet meer ziet
Die zeggen dat je in de goede richting loopt ...
Er staan nog sterren aan de hemel maar die zie je niet
Er komt een dag waarop je op geen uitweg hoopt

Zo rustig om een tralie van een kooi te zijn
Een spijker, roestig in oud hout
Een kleine naald in een hoop hooi te zijn
En weten dat er niemand om je rouwt

Ook stenen worden zelden warm of koud
Van wat het lot hun toebedenkt
Was ik een boomblad, voor geen goud
Vocht ik de wind aan, die de herfst meebrengt

Ik hoefde nooit een weg te zoeken
Tussen de doornen van de dag!
Ik was het stof in donk're hoeken
Dat zwijgend glinstert in fijn rag ...

Langzaam komt de tijd